

Només el 34 % dels joves que estudien 4t d'ESO (2006) afirmen que parlen sempre o molt en català amb les seves amistats, mentre que el 55,3 % afirma que no el parla mai o poc, i el 10% diu que "tant català com castellà". Unes dades que ens indiquen que –amb els matisos que calgui– estem arribant al llindar a partir del qual els experts diuen que un procés de substitució lingüístic esdevé irreversible. ¿Quin paper hi juga l'escola catalana en aquesta realitat? ¿Estem d'acord en què hi ha de jugar un paper, si no determinant, sí clarament positiu? [\[+\]](#)